

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520543440/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Selvbiografi

bebudede Dødstime. Uden nogensinde at være sengeliggende, kunde han tilsidst ikke uden Anstrængelse gaae over sit eget Stuegulv. Han var bragt Graven saa nær, at man aldeles opgav hans medicinske Behandling.

Da besluttede han at følge en ganske anden Regime: at søge Bevægelse ved Jagten, give de angrebne Lunger Elasticitet ved Fløjtespil, og istedenfor den ham foreskrevne strænge Diæt at nyde alslags Spise og Drikke, naturligviis med Maade; ja han havde endog Mod nok til (i Novbr. 1801) at paatage sig den førnævnte Huuslærersplads paa Falster. I Førstningen saae det maadeligt ud for ham: Bøssen var ham for tung, og hvert andet eller tredje Minut maatte han standse ligesaa længe, for at trække Aande: han kunde neppe blæse 4 Takter tilende, uden at pausere, og Falstringernes fede Flek trykkede sig ved Nedfarten. Men han lod sig ikke forknytte, blev ved Dag for Dag at lægge flere Skridt, flere Takter, og flere Mundfulde til, og efterhaanden gik det stedse bedre og bedre. Den formeentlige Phthisis blev manet, og den Dødsdømte fik – som man seer – lang Hensand. Man meente, at han havde forladt Kjøbenhavn med en ulægelig Svindsot, men efter to Aars Forløb vendte han i Efteraaret 1803 tilbage til Byen, sundere og stærkere end nogensinde tilforn.

B. har, ved egen Erfaring, faaet høje Tanker om de Kræfter, og den *Formyelseevne*, hvormed Skaberen har saa mildelig udstyret det menneskelige Legeme; samt om den Virkning, med hvilken en fast Villie – ogsaa den Usynliges Gave – allierer sig med de physiske Egenskaber: det dødfødte Barn, den svagelige Dreng, den skrantende Yngling, den Mand, der tre Gange har undergaaet Typhus, og for næppe tre Aar siden en tremaaneders, formeentlig dødelig Sygdom, er nu, i sit 58de Aar, saa ungdomskraftig, at han paa Jagten gaaer dem, han kunde være Fader og Bedstefader til, stokrætte, uden selv at føle Nøget til Udmattelse. Kun *Sønnen* er hans Husbond. Han skal herpaa anføre nogle enkelte Exempler.

Under Kjøbenhavns Belejring var Diæten uordentlig, Sønnen urolig og afbrudt. Da Bombardementet begyndte, havde han just lavet sig til, i Sengen at tage sig Oprejsning; men han maatte nu Kl. 8 om Aftenen i Gevær og paa Volden. Efter her i over 7 Timer at have betragtet Bomber og Raketter og deres frygtelige Virkninger, kunde han ikke længer modstaae Søvnighedens Indvirkning, og bad derfor sin Caprain om Tilladelse at maatte sætte sig tilhvile ved et Træ. Her